

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli ad Romanos VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

septimum est quod iussit ea, quibus turba erat reficienda, per Apostolos apponi, quo cognoscamus quicquid per prælatos nostros circa nos agitur, ad salutem nostram pertinens, haud aliter accipiendum esse nobis quàm à Deo. Neque enim in prælatis nostris humanam debemus aspiciere industriam, sed providentiâ contemplari diuinam, ut eos diligamus, reuerentiamur, illisq; obediamus, quos nobis præposuit Dominus rectores, patres, & promotores nostræ salutis. Ostaui, quod multiplicando panes adeo turbam satiavit, ut plura quàm essent apposita, superessent: quæ colligi utpote in usum pauperû distribueda, mandavit, volens nos beneficijs suis resectos non immemores fore pauperû, ut in Euangelio quoq; monet, dicens: *Veruntamen quod superest, date eis emofynam, & omnia munda sum: vobis.* Filij charissimi, accipiat exempli deuotionis ex turba illa, quæ toties, continuèq; sequitur Dominum præ desiderio audiendi verbû diuinum. Audiatis igitur vos quoq; cum desiderio verbû Dei. Detractores & blasphemix hæreticorum, vesicas suas (quibus nihil præter aerem inest) inanes exufflantiû, non sunt verbû Dei. Scitur quid sit verbû Dei: Nempe quod cõforme est moribus & operibus Christi. Neq; enim aliud docuit, & aliud fecit Christus: sed scriptum de eo legimus, quod Ioan. 8. cõperit Iesus facere & docere. Hoc igitur audire, hoc facite, & Dominus misericordiarum erit vobiscum. Timeatis Deum, & facite quæ placita sunt ei semper, & non inuidebit, sed tolerabit consolationes vestras moderatas temporalesq;. Saltem sit ipse præ omnibus charissimus. Habetis vxorum vestrarum, habetis proliû, habetis deniq; à seruis & ancillis, ab õbsequio, ab amicis, à cibus, & reliquis id genus consolationes vestras. Vitamini illis sapienter, & cû Dei timore, ne offendatis Deum, qui est benedictus in secula, Amén.

Eccle. 17.
Multiplicatio panû quid inueniet.
Luca 21.

Act. 1.

Ioan. 8.

DOMINICA VIII. POST DOMINICAM S. Trinitatis Epist. B. Pauli Apostoli ad Rom. VIII.

Debitores sumus non carni, ut secundum carnem viuamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini. Si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, hi sunt filij Dei. Non enim accepistis spiritum seruuus iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba pater. Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filij Dei. Si autem filij, & hæredes: hæredes quidem Dei, coheredes autem Christi.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Ante verba lectionis huius dixerat Apostolus Romanis: *Vos autem non in carne estis, sed in spiritu: si tamen spiritus Dei habitat in vobis.* Qui si fuerit spiritus in nobis, ex debito tenemur non seruire carni, ut satisfaciamus consentiamusve eius concupiscentijs, quamuis teneamur eius infirmitatibus necessitatibusq; in administratione victus vestitusq; curam tanquam animæ instrumento administrare. Itaque debitores sumus non carni, ut secundum carnem viuamus. Non enim ita sumus debitores carnis, ut curam

T. V
21

Rom 7.
1. Timot. 1.

carnis faciamus in desiderijs. Si enim, inquit, secundum carnem vixeritis, desiderijs carnis acquiescentes, moriemini, ea scilicet morte, qua vidua in delicijs viuens mortua dicitur, & quæ damnationem recipit æternam. Si autem spiritu, id est, gratia & virtute Spiritus sancti, aut ita: Si spiritu, id est, iudicio rationis opera carnis mortificaueritis, viuetis vita gratiæ, qua intelligitis non substantiam, sed opera ac vitia carnis damnari. Sunt autem opera seu actus carnis, & sunt fructus spiritus. Charitas fructus spiritus est, odium actus carnis. Charitate igitur si mortificatur odium, spiritu dicitur mortificari actus seu opus carnis. Ad hanc autem mortificationem suadet, excitat, & impellit spiritus Dei. Porro, quicumque spiritu Dei aguntur seu impelluntur, hi sunt filij Dei. Neque enim prorsus hi nihil agunt boni, sed ne nihil agant boni, aguntur à spiritu Dei. Hoc modo vobiscum quoque agitur, quare desideria carnis vestra mortificantes filij estis Dei. Non enim accepistis spiritum seruitutis iterum sicut olim sub lege (quod seruatorum erat) in timore Lex enim vetus accepta fuit in timore, dum iustitia non amabatur, propter quã lex seruaretur, sed pœna timebatur. Iam verò sub lege gratiæ non in timorem datur nobis spiritus, sed in dilectionem, ne serui sed filij potius simus. Sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo Deo clamamus: Abba pater. Duo hæc nomina sunt, sed idem significant. Alteri enim, puta Abba, Hebraicè sonat patrem, alterum Latine ex Græco translatum, & significare vult nobis tanquam filios adoptionis, spiritu ad Deum affectuosè nos agi, in quo charitate ardentibus dicamus: *Pater noster qui es in cælis*. Sequitur, Ipse enim spiritus adoptionis testimonium perhibet, id est, nos cognoscere facit, vt consecuti remissionem peccatorum, deindeq; bene agentibus filij simus Dei. Tantum superest, vt quemadmodum imaginem portauimus terreni patris, ita portare satagamus cælestis Patris imaginem. Est itaque inter dona Spiritus sancti vnum hoc haudquaquam infimum, quod testimonium reddit spiritui nostro, quoddè Dei filij sumus. Si autem filij sumus Dei, sumus quoque hæredes Dei. Quorum enim nisi filiorum paternam est hæreditas? Sumus igitur hæredes quidem Dei, id est, bonorum eius infinitorum sempiternæque beatitudinis, cohæredes autem Christi.

Galat. 5.

Math. 6.

1. Cor. 13.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICÆ OCTA
ua post Dominicam sancte Trinitatis, Matthæi VII.

Math. 7.

ANte huius præsentis Dominicæ Euangelij verba, vt idem Euangelista refert, præmonerat nos Dominus, quo tendamus intrare per angustam portam in regnum cælorum. Plurimi enim volent, aut putabunt, inquit, se introituros, sed non introibunt. *Atta enim, inquit, est via qua ducit ad vitam, & pauci ambulant eam.* Ne itaque putemus eos, qui simulant sanctitatem, esse qui contendunt angustam portam intrare, aut intrare, & propterea illis nimium confidamus, quasi his qui ambulent in veritate, recipiamusq; impia eorum dogmata, quibus seducamur, monet nos non nimium illis tribuere, donec videamus, quem fructum eorum simulata opera pariant. Possunt enim ad tempus simulatores se palliare, sed non diu fieri potest, quin prodantur fructus: vnde tandem vita & eruditio eorū ex Deo non esse deprehendatur. Dicit itaque Christus:

Atten